

11. ЕВЕРА

Allegretto

Слън-це-то грѣй, га - ли с'лж-чи цвѣ-тен- ца и трѣ - ви и
Слън-це-то грѣй, пра-ща ве-се- ли - е по цѣ - ла - та зе-

насъ. На ра-ни - на въз - тор - же - но иг - ра - емъ ний.
мя. Цѣ-лия миръ съ - буж - да, ви - ка съсъ лю - бовъ.

Въз- духъ бла- го- датъ. Пти-чки хвър-катъ ве - се - ло надъ насъ.
Вли - ва ни жи- вотъ, да - ва ра-достъ, миръ и кра - со - та.

При-ро-да - та си - я - е цѣ - ла в'кра - со - та. Рос-на тре -
За - лѣ-зва то, но вѣч-но се я - вя - ва пакъ. Бле-сти, из -

ви - ца блѣс-на - ла в'ел - мазъ. Цвѣ-тя-та лѣ - ятъ а - ро - матъ.
пра - ща жи - ва свѣ-тли - на, слу-жи-тель милъ на благъ Ба-ща.

ЕВЕРА

Слънцето грѣй, гали съ лжчи
цвѣтенца, и тревн, и насъ.
На ранина възторжено играемъ ний.
Въздухъ благодать.
Птички хвъркатъ весело надъ насъ.
Природата сияе цѣла въ красота. } 2
Росна тревица блеснала въ елмазъ. }
Цвѣтята лѣятъ ароматъ.
Слънцето грѣй, праща веселие по цѣлата земя.
Цѣлия миръ събужда, вика съсъ любовъ.
Влива ни животъ,
дава радостъ, миръ и красота.
Залѣзва то, но вѣчно се явява пакъ. } 2
Блести, изпраща жива свѣтлина, }
служителъ милъ на благъ Баща.